

Berna Blanch

Pol·len

Premi Ibn Jafadja
Ciutat d'Alzira

Mire el sender i camine,
la llum flueix,
en un instant l'eternitat
naixerà altra vegada.

Llibre de l'aire

PUJANT L'ERMITA DE BOCAIRENT

Sense soroll
he creuat el pont de pedra,
l'alba sembla sortir del sender
esguitada pels meus peus.

És l'ofrena transparent del camí
la intemporalitat de la pluja,
esta antiga claredat de l'aigua.

La muntanya i l'herba
són un mateix instant,
sols matèria buida,
unitat de la mirada
transformant-se en record.

Ens iguala la llum pura,
la nuesa del ruixim a l'ermita.

Done gràcies, m'enduc el silenci
dels ulls meravellats.

CAMÍ A LA COVA DE L'ARANYA

Fa temps em creia
únic com cada cosa,
indivisible en mi.

Escoltant els meus passos sé
del rítmic degoteig a l'aire,
de la mentida del color
que unifica espais i separa
en els ulls les revoltes
d'un mateix sender.

Torna la paraula
al silenci on s'ha engendrat
i veig en el cel fondre's
els núvols que pensava purs,
blanc desfet en blau.

Ara sóc
qui, reconeixent-se, dubta d'ell.

El preu del camí
és no ser només qui eres.

PLATJA D'ALBORAIA

Podria caminar la llum
fins que l'horitzó em fera cel,
cos d'ona o moviment antic,
miracle i raig, buit ple de mirada,
sols enterbolida llunyania,
sols un punt,
un home que tanca les mans
i absent
cristal·litza transparències.

PUJANT AL CASTELL DE XIRELL

La boira atura els ulls
i fa créixer la vida
en verdors netes,
en lluentors de pedra.

És el lent descobriment
de la proximitat.

Mire el sender i camine,
la llum flueix,
en un instant l'eternitat
naixerà altra vegada.

DESPRÉS DE XIRELL

És hora de cloure els dits
sobre l'ofrena.

M. CARMEN SÁEZ

Ara em suma la boira,
la reverberació de la llum minvada
com un crit silenciós.

És sols record,
el vent espentant-me
a la muntanya, a la llunyania.

Que absurd, caminava confiat
sobre el sender
mentre les mans de l'aire
se m'enduien dins de mi.

Pense en el viatge,
ahir vaig omplir l'ànima
d'allò que se'n va.